

Arrest

nr. 60 405 van 28 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat F. JACOBS, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 5 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag asielaanvragen in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 november 2010 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven d.d. 24 november 2010 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Armeens staatsburger en van Azeri origine te zijn. Bij het overlijden van uw vader in 1991 verneemt u dat u bij uw geboorte geadopteerd werd door de ouders van wie u steeds hebt gedacht dat zij uw biologische ouders waren. Uw biologische moeder overleed bij uw geboorte en uw biologische vader was tijdens de zwangerschap om het leven gekomen. Uw biologische ouders waren van Azeri origine, maar dat was destijds geen probleem. Omdat uw adoptie en Azeri origine steeds werd geheim gehouden, kende u verder geen problemen. Pas na uw huwelijk en terugkeer naar Artashat kende u problemen, in het bijzonder met uw tante en haar kinderen. Zij maakte jarenlang misbruik van het geheim van uw origine. Ze dreigde er mee uw origine bekend te maken indien u niet voor haar werkte. Ook diende u haar geld te geven. Op 21 juli 2009 kreeg u onverwachts bezoek van een oom langs moederskant. Hij woonde vroeger eveneens in het dorp. Omwille van de etnische spanningen begin jaren '90 was uw oom uit Armenië gevlucht. Hij had uw grootouders echter beloofd u te komen opzoeken. Als cadeau kreeg u een medaillon van uw moeder. De volgende dag werd u opgeroepen bij de politie van Artashat. Het bezoek van uw oom was kennelijk niet onopgemerkt gebleven, want de politie ondervroeg u naar het waarom van uw contacten met iemand van Azeri origine. U vertelde hen dat deze man enkel zijn vroegere dorp en dorpsgenoten een bezoek bracht. U werd echter beledigd als landverrader en u werd pas vrijgelaten na het betalen van 800 dollar. Vanaf dat moment kregen jullie problemen met de overige dorpsbewoners. Ze beledigden en pestten u en uw gezin. Af en toe werd u geslagen. Op school werden de kinderen eveneens gepest en zelfs geslagen. Half oktober 2009 kwam uw oom een tweede keer langs. Uit vrees voor nieuwe problemen deed u de deur niet open. De volgende dag kwam een vriend van uw oom langs, G.(...). Hij vertelde u dat hij alles, ook over uw Azeri origine, van uw oom was te weten gekomen. Hij vroeg zwijggeld, maar u ontkende alles en weigerde. G.(...) ging hierop naar de wijkagent en samen dienden ze een klacht in bij de politie omwille van landverraad. De volgende ochtend werd u thuis meegenomen en naar het politiebureau gebracht. U werd er ondervraagd over uw oom. U werd urenlang geslagen en vernederd. U werd met de dood bedreigd en gefolterd. U diende een document te ondertekenen waarvan u de inhoud niet kent. De politie hield u gedurende de nacht in de cel. De volgende ochtend werd u ondervraagd door rechercheur A.(...) S.(...), een studiegenoot, die u aanraadde 3000 dollar te betalen om vrij te komen. Dit werd geregeld, maar opdat u het land niet zou verlaten werden al jullie documenten, uitgenomen uw rijbewijs, in beslag genomen. Die avond kwamen uw tante, haar kinderen en enkele burens langs. Ze sloegen en beledigden u en de kinderen omwille van uw origine. Ze riepen dat iemand als u gedood moest worden. U belde de politie, maar deze zei dat ze op dat moment niet konden komen. Na dit incident besloot u te vluchten. U had die avond nog contact met Artur, maar hij vertelde u dat de politie u zou vervolgen en hij u niet kon helpen. U vreesde voor het leven van u en uw gezin. U vertrok die avond met uw gezin naar een vriend in M.(...). Via deze kennis werd jullie vlucht geregeld. Op 30 oktober 2009 vluchtte u met uw echtgenote K.(...) S.(...) (OV 6.522.490) en vier minderjarige kinderen uit Armenië. Op 5 november 2009 kwamen jullie aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraag. Vanuit België vernam u dat de politie op zoek is naar uw verblijfplaats.

B. Motivering

Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal moet vastgesteld worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Op basis van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat de door u aangehaalde vervolgingen omwille van uw Azeri origine niet geloofwaardig zijn. Volgens deze informatie zijn er in Armenië het afgelopen decennium immers geen ernstige problemen meer met mensen van Azeri of gemengde Azeri origine. Aangezien de door u en uw echtgenote aangehaalde vervolgingen zeer ernstig zijn (geslagen en met de dood bedreigd door dorpsbewoners, slagen en pesterijen voor de kinderen op school, doodsb bedreigingen, afpersing en foltering door de politie (CG,p.3-7: CG vrouw,p.2-4)), kan geen geloof worden gehecht worden aan jullie asielrelaas.

Aangaande uw reisroute kan volledigheidshalve worden opgemerkt dat ook jullie verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn. U en uw echtgenote verklaarden niet te weten met welke paspoort jullie van Armenië naar België werden gebracht. Jullie wisten enkel dat het rode paspoorten waren, maar jullie wisten niet van welk land of met welke naam (CG,p.3 : CG vrouw,p.2). Gelet op het reële risico om als passagier in een personenwagen of minibus bij binnenkomst in de Schengenzone aan een strenge en individuele controle te worden onderworpen (zie hiervoor bijgevoegde informatie aan het administratief dossier), is jullie verklaarde onwetendheid niet aannemelijk. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie de Belgische asielinstanties bewust informatie over de door u gebruikte reisdocumenten probeert achter te houden.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u voorgelegde document kan voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw rijbewijs betreft identiteitsgegevens die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Armeens staatsburger en van Armeense origine te zijn. In 1998 huwde u M.(...) K.(...) (OV 6.522.490). Op 21 juli 2009 kreeg uw man onverwachts bezoek van een man van Azeri origine die vroeger in het dorp woonde. Na dit bezoek vertelde uw man dat hij van Azeri origine is en bij zijn geboorte geadopteerd werd door Armeense adoptieouders. De Azeri man bleek de oom van uw man te zijn. De volgende dag werd uw man opgeroepen bij de politie van Artashat. Hij werd pas vrijgelaten na het betalen van 800 dollar. Vanaf dat moment kregen jullie problemen met de overige dorpsbewoners. Ze beledigden en pestten uw gezin. Af en toe werden jullie geslagen. Op school werden de kinderen eveneens gepest en zelfs geslagen. Half oktober 2009 kwam de oom een tweede keer langs. Uit vrees voor nieuwe problemen deden jullie de deur niet open. De volgende dag kwam een vriend van de oom langs, G.(...). Hij trachtte uw man te chanteren. De volgende ochtend werd hij vrijgelaten maar jullie dienden geld te betalen en al jullie documenten werden in beslag genomen. Die avond kwam de tante van uw man, haar kinderen en enkele burens langs. Ze sloegen en beledigden uw man en de kinderen omwille van zijn origine. Ze riepen dat iemand als uw man gedood moest worden. Die avond nog vertrokken jullie naar een kennis van uw man in Maisyan. Via deze kennis werd jullie vlucht geregeld. Op 30 oktober 2009 vluchtte u met uw echtgenoot en vier minderjarige kinderen uit Armenië. Op 5 november 2009 kwamen jullie aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraag.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde feiten en motieven als dewelke werden aangehaald door uw echtgenoot, M.(...) K.(...) (OV 6.522.490). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van het statuut van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat zijn verklaringen ongeloofwaardig bleken. Bijgevolg dient ook voor u eenzelfde beslissing te worden genomen.

Op basis van jullie verklaringen werd volgende beslissing genomen : “Op basis van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt immers dat de door u aangehaalde vervolgingen omwille van uw Azeri origine niet geloofwaardig zijn. Volgens deze informatie zijn er in Armenië het afgelopen decennium immers geen ernstige problemen meer met mensen van Azeri of gemengde Azeri origine. Aangezien de door u en uw echtgenote aangehaalde vervolgingen zeer ernstig zijn (geslagen en met de dood bedreigd door dorpsbewoners, slagen en pesterijen voor de kinderen op school, doodsbedreigingen, afpersing en foltering door de politie (CG,p.3-7: CG vrouw,p.2-4)), kan geen geloof worden gehecht worden aan jullie asielrelaas.

Aangaande uw reisroute kan volledigheidshalve worden opgemerkt dat ook jullie verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn. U en uw echtgenote verklaarden niet te weten met welke paspoort jullie van Armenië naar België werden gebracht. Jullie wisten enkel dat het rode paspoorten waren, maar jullie wisten niet van welk land of met welke naam (CG,p.3 : CG vrouw,p.2). Gelet op het reële risico om als passagier in een personenwagen of minibus bij binnenkomst in de Schengenzone aan een strenge en individuele controle te worden onderworpen (zie hiervoor bijgevoegde informatie aan het administratief dossier), is jullie verklaarde onwetendheid niet aannemelijk. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie de Belgische asielinstanties bewust informatie over de door u gebruikte reisdocumenten probeert achter te houden.”

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, *“de principes van machtsoverschrijding en de schending van de algemene principes van het recht op een eerlijke en openbare behandeling van het proces”*. Verder voeren verzoekers de schending aan van het beginsel van evenredigheid en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekers houden een theoretisch betoog en citeren de bestreden beslissing. Ze stellen dat de commissaris-generaal het asielrelaas niet aannemelijk of geloofwaardig acht omwille van twee argumenten, met name het asielrelaas zelf, omdat dit niet zou overeenstemmen met de CEDOCA-informatie én de reisroute. Verzoekers wijzen erop dat er geen tegenstrijdigheden of ongerijmdheden werden aangehaald tussen hun opeenvolgende verklaringen en de verklaringen van eerste verzoeker en zijn echtgenote. Verder wijzen verzoekers erop dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert reeds dateert van 2004. Verzoekers vervolgen dat de informatie uit het Ambtsbericht van de Nederlandse overheid van 2010 met enige omzichtigheid dient te worden gelezen. Uit deze informatie onthouden verzoekers dat er nog heel weinig Azeri in Armenië leven en dat deze proberen onopgemerkt te blijven wat volgens verzoekers *“op zich reeds een teken is van een vrees voor mogelijke problemen en alleszins voor gevolg heeft dat redelijkerwijze deze mensen voor zover zij met problemen zouden geconfronteerd zijn, eerder kiezen voor een discrete oplossing dan voor een officiële klacht in te dienen.”* Volgens verzoekers kunnen uit deze informatie geen algemene conclusies worden getrokken met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas zonder persoonlijk onderzoek. De persoonlijke situatie van eerste verzoeker, met name zijn adoptie en de bekendmaking van zijn etnische origine, noopt volgens verzoekers tot een individueel onderzoek waardoor het Commissariaat-generaal zich niet kon beperken tot algemene beschouwingen. Met betrekking tot hun reisroute benadrukken eerste verzoekers dat Armenië een onafhankelijke republiek is die geenszins deel uitmaakt van de Russische Federatie waardoor de informatie niet pertinent overkomt. Bovendien zijn verzoekers niet via Polen doch via Turkije, Hongarije, Bulgarije, Oostenrijk en Duitsland de Schengenzone binnengekomen. Verzoekers merken op dat zij voor de reis 18.500 Euro betaalden, waarmee uiteraard smeergeld betaald kon worden, voor zover dit nodig was.

Aangaande de subsidiaire bescherming opperen verzoekers dat de commissaris-generaal geen enkele reden aangeeft waarom in dit geval de subsidiaire bescherming zoals bepaald door artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het profiel van verzoekers en de CEDOCA-informatie. Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift het titelblad toe van een internetartikel van “Institute for War and Peace Reporting” getiteld “Armenia-Azerbaijan: Those who remained”.

2.2. Het middel is niet ontvankelijk voor zover verzoekers daarin de schending aanvoeren van *“de principes van machtsoverschrijding en de schending van de algemene principes van het recht op een eerlijke en openbare behandeling van het proces”* aangezien ze niet uiteen zetten op welke wijze de ingeroepen beginselen geschonden zouden zijn. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr.165.291).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te

nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van tweede verzoekster is gemotiveerd door te verwijzen naar de beslissing van haar echtgenoot. In deze eerste beslissing wordt in de eerste plaats verwezen naar de informatie die beschikbaar is op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er in Armenië het afgelopen decennium geen ernstige problemen meer waren met mensen van Azeri of gemengde Azeri origine, waardoor de door verzoekers aangehaalde zeer ernstige vervolgingen ongeloofwaardig zijn. Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen gewezen op de ongeloofwaardige verklaringen die verzoekers aflegden in verband met hun reisroute niet geloofwaardig aangezien ze verklaarden niet te weten met welk paspoort zij van Armenië naar België zijn gereisd, wat niet aannemelijk is gelet op het risico op individuele controle dat blijkt uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt.

2.5. De opmerking van verzoekers dat geen tegenstrijdigheden of ongerijmdheden werden vastgesteld in hun verklaringen doet geen afbreuk aan de pertinente overweging uit de bestreden beslissing dat uit de objectieve informatie, gevoegd bij het administratief dossier (stuk 24, Landeninformatie, Cedoca, Situatie van gemengde koppels en Azeri minderheid; IND Nederland, Algemeen Ambtsbericht Armenië, augustus 2010), blijkt dat personen van Azerische origine in Armenië niet langer het doelwit van discriminatie of geweld vormen. Verzoekers' bewering dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert reeds dateert van 2004 mist feitelijke grondslag aangezien verzoekers verderop in hun verzoekschrift zelf citeren uit het Algemeen Ambtsbericht Armenië van augustus 2010 dat tevens aan het administratief dossier is toegevoegd. Hieruit blijkt duidelijk dat de CEDOCA-documenten ook recente informatie bevat. Verzoekers analyse van dit Ambtsbericht is uiterst gebrekkig. Uit het gegeven dat Azeri's, zoals weergegeven in dit Ambtsbericht, een zekere discretie aan de dag leggen omtrent hun origine, kan geenszins worden besloten dat aan de vervolgingsfeiten zoals ze door eerste verzoeker werden voorgespiegeld, waarbij hij onder andere stelde door de politie met de dood te zijn bedreigd (stuk 5, gehoorverslag CGVS 16/11/2010, p. 6) enig geloof dient te worden gehecht. Uit het geheel van de informatie uit het administratief dossier vloeit immers voort dat er in Armenië het afgelopen decennium geen ernstige problemen waren met mensen van Azerische of gemengd Azerische origine. Het internetartikel, waarvan zij het titelblad aan hun verzoekschrift toevoegen, beschrijft enkel evenementen van eind jaren '80 en begin jaren '90 van vorige eeuw en is niet van aard om de objectieve informatie uit het administratief dossier in een ander daglicht te stellen. Verzoekers staven hun beweringen over de vervolgingsfeiten, die afwijken van de objectieve informatie, niet in het minst met enig begin van bewijs. De commissaris-generaal kon op grond van de beschikbare informatie rechtsgeldig besluiten dat hun asielaanvraag ongeloofwaardig is. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers zelfs in gebreke blijven hun etnisch Azerische afkomst aan te tonen (stuk 5, gehoorverslag CGVS 16/11/2010, p. 3), waardoor elke *nexus* met het Vluchtelingenverdrag komt te vervallen.

2.6. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Verzoekers bewering dat de informatie met betrekking tot de grenscontrole (stuk 24, Landeninformatie, Antwoordfiche Cedoca: toegang Schengenzone) niet pertinent is omdat verzoekers niet via Polen zouden zijn binnengekomen, mist elke grondslag. De informatie in dit document heeft immers betrekking op alle EU-buitengrenzen. Het feit dat het antwoorddocument oorspronkelijk in functie van de beoordeling van asielaanvragen van onderdanen van de Russische Federatie werd opgevraagd, doet geen afbreuk aan de waarde van de informatie die erin is opgenomen. Verzoekers' terloopse opmerking dat zij 18.500 Euro betaald hebben voor de reis waarmee smeergeld kon worden betaald, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het totaal ongeloofwaardig is dat verzoekers ondanks de strenge en individuele identiteitscontroles verklaren niet exact te weten met welke reisdocumenten zij gereisd hebben en beweren geen persoonlijke controle te hebben gehad (stuk 5, gehoorverslag CGVS 16/11/2010, p.3; stuk 6, gehoorverslag CGVS 16/11/2010, p. 2).

2.7. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.8. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, <http://curia.europa.eu>). Gelet op het ongeloofwaardig karakter van hun asielrelaas kunnen verzoekers zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, 2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de beslissing onzorgvuldig te werk ging noch dat de bestreden beslissing disproportioneel is. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN